

Motion till riksdagen 2007/08:T300

av Mikael Oscarsson (kd)

Bilsamåkning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om bilsamåkning.

Motivering

Under oljekrisens dagar skedde lovvärda initiativ för att stimulera samåkning, inte minst till och från arbetsplatsen. I dag finns knappast någon organiserad samåkning kvar, och i bilköer till och från städernas centrum sitter sällan fler än föraren i bilen. Att köra fyra bilar samma sträcka varje dag i stället för att samordna till en bil är ett stort slöseri med ändliga naturtillgångar som bensin och pengar. Utsläppen från bilarna fyrubblas, köerna och restiden förlängs. De ökande bensinkostnaderna bör stimulera alternativa transportlösningar, däribland samåkning. Men för den enskilde är samåkning svårt att organisera – det är knappast praktiskt möjligt att annonsera efter passagerare. Ännu svårare är det att som passagerare finna någon att åka med.

I USA har samåkningsproblemet minskat väsentligt genom att det vid infarten till många städer finns skyltar med 020-nummer till en lokal samåkningscentral samt budskapet: ”Har du plats i bilen?” Sedan länge har det varit omöjligt i både USA och Sverige att få lift, på grund av att det finns en välgrundad oro hos trafikanterna för att ta upp okända liftare i bilen. Genom dessa centraler blir samåkningen organiserad, formaliserad och därmed tryggare. Steget att ta upp tre namngivna, betalande passagerare är betydligt mindre än att stanna för en okänd liftare. Kontakter med andra regelbundna resenärer på olika sträckor knyts och underlättar vid fortsatt samåkning. Även för den tillfällige resenären underlättas och förbilligas resan.

För att ytterligare sätta press på bilisterna att samåka är det i många delstater i USA dessutom förbjudet att köra ensam i bilen i den snabbaste filen när det är hög trafikbelastning. I Sverige har det i några städer tidigare prövats att

Fel! Okänt namn på

tillåta att de bilister som har minst en passagerare får köra i bussfilen. I Stockholm skulle en möjlighet vara att, liksom vad gäller miljöbilar, slippa biltullarna men då vid ett visst antal passagerare.

En nationellt samordnad samåkningscentral kan inte uppkomma utan initiativ från det offentliga. Lämpligen kan detta ske genom att ett uppdrag ges till länsstyrelserna. Kostnaden för samåkningscentralen kan lämpligen täckas av mindre avgifter för de medresande. Vinsterna är alltså stora sett såväl ur den enskildes perspektiv som ur nationalekonomiskt, miljömässigt och trafikmässigt perspektiv.

Stockholm den 28 september 2007

Mikael Oscarsson (kd)